

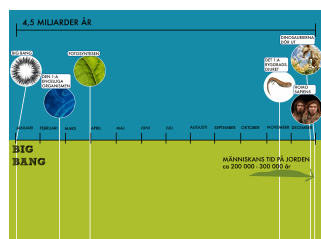
Berättarstöd - Människans relation till naturen genom historien

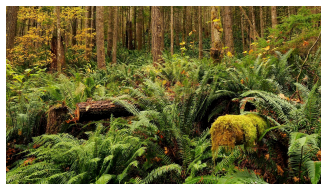
Vår fantastiska planet har funnits i 4,5 miljarder år...

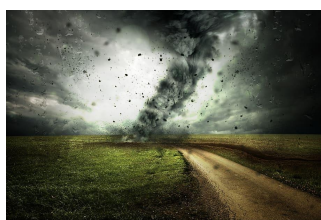
För 3,8 miljarder år sedan utvecklades den allra första encelliga organismen och liv uppstod.

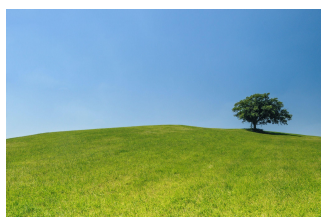
Om man låtsas att jordens långa historia skulle komprimeras till ett år skulle livet uppkomma den 25 februari. Någon månad senare, runt 29 mars, uppstår fotosyntesen hos en slags blågröna alger. Det första djuret med ryggrad utvecklas i mitten av november och dinosaurierna dör ut den 25 december. Vår egen art Homo sapiens dyker upp en halvtimme innan tolvslaget på nyårsafton.

Jorden har alltså haft över 4 miljarder år på sig för att testa och utveckla välfungerande, starka och friska system som samarbetar på ett supersmart och fantastiskt sätt för att skapa de bästa förutsättningarna för allt liv som lever på den.

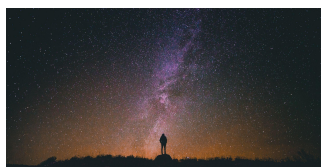
Vi människor har alltså på en suuuperkort tid lyckats orsaka akuta kriser för både klimatet och den biologiska mångfalden. Vi har sett på naturen som någonting som vi bara kan ta av, som att allt bara är vårt och till för att öka vårt välbefinnande. Som om människan står över allt annat liv.

Man kan säga att fram till för ungefär 100 år sedan var vi en liten värld på en stor planet - då fanns fortfarande ett överskott på naturresurser, atmosfär, friska hav och biologisk mångfald, då kunde vi ta av jordens resurser utan att det skadade den.

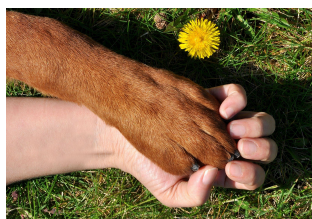
Det är inte så längre. Nu har vi blivit en stor värld på en liten planet. Nu tvingas vi inse att vi människor håller på att utsätta vår lilla blågröna planet för mer än den klarar av.

Det går inte längre att vi människor tänker så som vi har gjort, vi behöver börja se på livet på planeten på ett nytt sätt, där människan är likvärdig med djur och natur. Vi är ju faktiskt inte något annat, vi har ju inte blivit nedsläppta här från något annat ställe. Vi består av samma beståndsdelar som allt annat liv på planeten och vi är helt beroende av den natur vi ingår i.

Som tur är börjar fler och fler tänka om. Det är bråttom men i takt med att vi börjar fatta hur det ligger till hittar vi fler lösningar som är bra både för planeten och oss människor.

Vi har dessutom börjat förstå att vi har mycket att vinna på att inte bara se djur och natur som offer som vi måste rädda. Istället kan vi vända på perspektiven och se hur naturen faktiskt kan hjälpa oss att lösa många av våra problem och utmaningar i klimatkrisen. Naturen och människan måste börja gå mer hand i hand.

Vi människor har egentligen alltid lärt av naturen och haft nytta av allt som den ger oss. Allt från mat, virke och energi, rent vatten och luft vi kan andas får vi från naturen. När ekosystemen är starka och välmående minskar också risken för spridning av sjukdomar. Vi mår också bra av att vara i naturen, av allt det vackra och allt vi upplever. Dessutom har djur och natur inspirerat oss mycket inom design, arkitektur, medicin, materialutveckling och digitalisering.

För att allt det här ska kunna ske även i framtiden behöver vi ha kvar en stor mångfald av djur, växter, svampar och mikroorganismer. En frisk och välmående planet är levande och uppfinningsrik och det känns hoppfullt att tänka på en framtid där vi inte längre bara ser den som ett lager där vi kan hämta och hämta utan att tänka på konsekvenserna, utan mer på vad vi kan lära av den.

Vi är ju planetens smartaste art, vi borde kunna inse att vi fortfarande har mycket att lära av alla de andra miljontals arter som vi delar detta klot med.